

לְצַנּוֹת יְדוּעַ חֹמֶר אֶסּוּרוֹ, עַד שֶׁאֲמָרוּ (ע"ז יח, ב) שֶׁתְּחַלְתּוּ יְסוּרִין וְסוּפוֹ כְּלִיָּהּ. וְכַהֲנָה רְעוּת רְבוּת לְהַמְתִּילוּצֵץ, כְּמִפְּנֵי בְּדָבָרֵי רְבוּתֵינוּ ז"ל הַקְּדוּשִׁים. וְעַנְּנוּ הַלְּצַנּוֹת הוּא שֶׁמִּתְּלוּצֵץ עַל חֲבֵרוֹ לְהַרְבוֹת שְׂחֹק וְקִלּוֹת-רֹאשׁ, וְהוּן בְּעוֹן נִמְצָא הַרְבֵּה, וּבִיּוֹתֵר סֵדֶר נָשִׂים סֵדֶר נְזִיקִין, גַּם בְּלֹא דַעַת, כִּי לֹא יָדְעוּ אֶסּוּרוֹ וְחֹמֶר שְׂבוֹ, וְאֵינָם יוֹדְעִים לְהִזְהֵר כִּי-אֵם אֵיזָה מִהַשְׂרִידִים.

אֲמָנָם יֵשׁ רְעָה חוֹלָה, שֶׁכִּמְעַט אֵין אָדָם נָצוּל מִמֶּנָּה, וְהוּא מֵאֲמֵר רְבוּתֵנוּ זְכוּרָנָם לְכַרְכָּה (אבות ג, ב) שְׁנַיִם שְׂיוֹשְׁבֵין וְאֵין בִּינֵיהֶם דְּבָרֵי-תוֹרָה, הַרִי זֶה מוֹשֵׁב לְצִים. וְזֶה אֶפְלוֹ תִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רֶבֶן יוֹדְעִין אוֹתוֹ, שְׁקוּרִין פְּרָקִי-אֲבוֹת בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְאֵין אִישׁ שֶׁם עַל לֵב לְהִזְהֵר. וְעַל הַפֶּל יָבִיא אֲלֵקִים בְּמִשְׁפָּט אִם מֵאֲמִין בְּדָבָרֵי רְבוּתֵנוּ ז"ל וְאֵינוֹ מְקַיֵּם אוֹ אֵינוֹ מֵאֲמִין, וְאִוִי מִי יִחְיֶה בְּקוּם לְמִשְׁפָּט אֲלֵקִים.

וְהִנֵּה יֵשׁ עֲבֻרוֹת יוֹתֵר קְלוֹת, שֶׁבְּגִי-אָדָם נִזְהָרִים מִהֶן, וּבְעֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת כְּאֵלוֹ כְּלִיָּךְ נִשְׁתַּרְשְׁנוּ עַד שֶׁאֵינוֹ נִכָּר לָנוּ הָאֶסּוּר, וְלִמְצוּנָה תִחְשַׁב בְּעֵינֵינוּ לְהִיּוֹת מְעַרְבֵם עִם הַבְּרִיּוֹת, וְאֵין אָדָם מְצַטְעֵר עֲלֵיהֶם וְאֵינוֹ נוֹתֵן לֵב לְשׁוֹב. מִי הָאִישׁ הַחֶפֶץ חַיִּים, לוֹ כְּחֵיל וְלֹא כְּחֵל אִישׁ.

לרפואתה השליטה ולהצלחתה של נטילת כתר מרים תחי

שיעורים לנשים

מידי יום שליטי מתקיימים טיווחי תורה לנשים בצנני הבית היהודי, חינוך ואקטואליה בטענה 20.30 בבית הכנסת "תפילה לכטה". להתרשמות בהכנסת הפעילות, לטלוח הורצה לכל: 058-764-7844 (אפכרת)

חברותות

מידי יום רביעי בטענה 21.15 מתקיימים לימודים בחברותות, כמסגרת הפעילות של לב לאחים. הכעונוניי בחברותא אישית יפנה לרב בית הכנסת לאחר הלימוד מתקיימת תפלת ערבית בטענה 22.15 מפלח סאד, כרוכים הבאים!

שיעור מזמר

מידי יום ראשון בטענה 12.15 מתקיימים שיעור כמסכת "אבות דרבי נתן" מפי מורנו הרב משה יוחאי רז שליטי"א בבית המדרש "יביע אומר" רחוב טלמה הפלח, לוד כטאר ימות השכנוע השיעור מתקיים מפי הרב יאיר כהן שליטי"א

פרנס השבוע

ידידנו הנעלה והנכבד ה"ה יוסף אבישי בן שבתאי ה"ו הש"ת ימלא משאלות לבו לטובה ולברכה.

אח יקר!

ניתן לסייע בהדפסת הגליון ולהנציח את שמות יקיריך, לברכה להצלחה, ולהבדיל לעלוי נשמה. וזכות התורה תעמוד בעדכם!

זמני התפילות:

ימים א-ה: שחרית - 5.30 (יום ו' 6.00) מנחה - 19.00 שיעור תורה - 19.20 ערבית - 20.10 יום ו' ערב שבת: מנחה - 19.10 שבת קודש: שחרית - 7.30 שיעור בגמרא - 14.30 תהלים לילדים - 16.00 אבות ובנים - 16.20 שיעור בהלכה - 16.45 מנחה - 18.30 סעודה שלישית - 19.00 ערבית מוצ"ש - 20.00

ניתן להאזין לשיעורי רב בית הכנסת הרב משה יוחאי רז שליטי"א ב"קול הלשון" 03-617-1068 שלוחה 33

שיעורים אקטואליים הלכות ברכות וממונות - שלוחה 20 סדרת שיעורים מרתקת בהלכות שבת ובעניני התפילה - שלוחה 9 את הדיסקים החדשים של מורנו הרב ניתן להשיג בבית הכנסת

לרפואת ולהצלחת ידידנו היקר סעדיה מרציאנו ה"ו ורעייתו שמחה תחי' הש"ת יאריך ימיהם כטוב ושנותיהם כבעינים מתוך בריאות איתנה.

קבעת עיתים לתורה?

הננו שמחים להודיע כי בס"ד מתקיימים בבית הכנסת שיעורי תורה מידי יום ביומו, מפי רב בית הכנסת

הרב משה יוחאי רז שליטי"א

במגוון נושאים מרתקים

בהלכה, גמרא, אגדה, מוסר ועוד

ימים א - ה: 19.20

תפילת ערבית בטענה 20.10

ביום שבת קודש:

שיעור בהלכה בטענה 16.45

בא ורכוש ידיעה מקיפה בכל חלקי התורה!

גיבד קל שמענו ותחי נפשכם!

הגליון מוקדש על ידי ידידנו הנעלה, יקר רוח איש תבונה החפץ בעילום שמו ה"ו להצלחתו ולהצלחת בני משפחתו הש"ת יהיה בעזרם בכל אשר יפנו, וימלא כל משאלות לבם לטובה ולברכה ברוח נחת ושלוח.

הגליון מוקדש לרפואתם השלימה, של:

חיים בועז בן יפה ה"ו, שלום בן נורה ה"ו משה בן ליאנה ה"ו, איתן בן חביבה ה"ו, סאור נסים בן רחביה יהל ה"ו, רפאל בן אסתר ה"ו, יצחק בן עשה ה"ו, יצחק בן גרציה ה"ו, עמי בן סמדר ה"ו, נסים בן גולי ה"ו, חיים בן בורחיה ה"ו, מרדכי בן חביבה ה"ו, מניק בת סוליקה תחי', חיה אפרת רחל בת לאה תחי', רותם בת ורד תחי', אורטל נועה בת תחי', נורה בת דינה תחי', סופיה בת זילכה תחי', רבקה בת גילה תחי', שולה סעדיה בת בתיה תחי', ציונה בת בתיה תחי', סוון בת יקוט תחי', שושנה בת תמר תחי', רוי בת מאירה תחי', עליזה בת תמר תחי', רחל בת טובי תחי', וכל הפעועים בתושחי ה"ו אגא, הקדש מזמנך פרק תהלים אחד לרפואתם!

תפילה למשה

יוצא לאור על ידי בית הכנסת "תפילה למשה" שכונת נאות יצחק, לוד

גליון מספר 94

בראי הפרשה

מאת מורנו הרב"ג משה יוחאי רז שליטי"א

השיבות של רגע

אחרי שמשה רבנו שמע את טענותיהם של קורח ועדתו השיב להם: "בקר וידע ה' את אשר לו, ואת הקדוש והקריב אליי, ואת אשר יבחר בו יקריב אליי".

מדוע ציין משה את ה'בוקר'? מפרש המדרש: "אמר להם משה: גבולות חלק הקב"ה בעולמו. יכולים אתם להפוך בוקר לערב? כן תוכלו לבטל את זו. שנאמר ויהי ערב ויהי בוקר, ויבדל, כך ויבדל אהרן להקדישו וגו'". כלומר, כשם שהגבולות בין הבוקר ובין הערב נקבעו על-ידי הבורא ואינם ניתנים לשינוי, כך ההבדלה שהבדיל הקב"ה בין אהרן ובין שאר בני ישראל אינה ניתנת לשינוי.

יש עוד דברים שעליהם נאמר בתורה שאין הם ניתנים לשינוי. למשל, ההבדלה שבין ישראל לעמים. על כך אמר בלעם בנבואתו: "ובגוים לא יתחשב" - עם ישראל אינו מתערבב עם שאר האומות. כמו-כן הבטיחה התורה: "לבבתי ידח מקמנו נדח" - יהודי לעולם לא יאבד, שכן הקב"ה ידאג להשיבו אל צור מחצבתו.

אבל אם הדברים האלה כבר קבועים ומוחלטים על-ידי הקב"ה, למה אנחנו נדרשים לעשות כל מאמץ שיהודי לא יתערבב עם אומות העולם? ולשם מה נדרשת הדבקות בקיום התורה ומצוותיה, אם ממילא שום יהודי לא יאבד ובסופו של דבר יחזור אל הקב"ה?

אותה שאלה אפשר לשאול על משה רבנו: הלוא הוא עצמו אמר שההבדלה בין אהרן הכהן לשאר העם היא כמו ההבדלה שהבדיל הקב"ה בין הבוקר ובין הערב; אם כן, למה היה צורך ב'בריאה' מיוחדת (וכמאמר חז"ל ש'פי הארץ', שבלע את קורח ועדתו, נברא בערב שבת בין השמשות)? "וְאֵם בְּרִיאָה יִבְרָא ה', וּפְצָתָהּ הָאָדָמָה אֶת פִּיהָ וּבָלְעָה אֹתָם וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם?"

אלא, מבאר הרבי מליובאוויטש זיע"א, שגם אם בסופו של דבר יתמלא רצונו של הקב"ה, הרי בינתיים עלול יהודי להימצא במצב שאינו ראוי. אכן, הקב"ה לא יקבל את הקטורת של מאתיים וחמישים האנשים והם ייענשו, אבל בינתיים בני ישראל עלולים לטעות אחר דבריהם של קורח ועדתו. כדי למנוע זאת הקב"ה בורא 'בריאה' מיוחדת, והארץ נפתחת ובולעת את מחוללי המחלוקת.

מכאן אנו למדים את חשיבותו של רגע בחיי יהודי. אכן, בסופו של דבר כל יהודי יחזור אל הקב"ה ואל תורתו, וגם יהודי שמנסה להתבולל בין העמים ייגאל וישוּב אל חיק עם ישראל. אבל בינתיים עלול יהודי להימצא במצב לא רצוי, וזה סבל עצום לו עצמו וגם לשכינה השוכנת בתוך כל יהודי.

לכן עלינו לעשות הכול שיהודי יהיה קשור עם הקב"ה על-ידי התורה והמצוות ולא יתנתק מהקב"ה אפילו לרגע קטן; כי לצורך מניעת רגע קטן של טעות אחר קורח ועדתו חולל הקב"ה את הנס הגדול של פתיחת הארץ ובליעת קורח ועדתו. (שיחת השבוע)

שבת שלום, וחוּדש טוב ומבורך!

בני הטער היקרים, הכונו לישיבת בין הזמנים, בימי החופש...

פרטים יבואו!

פרשת קורח

זמני השבת (לפי אופק לוד) הדלקת נרות: 19.31 צאת שבת: 20.22 רבנו תם: 21.04

ל' בסיון תשע"ז - ראש חודש תמוז הפטרה: 'השמים כסאי'

פסוק ראשון ואחרון מהפטרת 'מחר חודש'

הרימו מכשול מדרך עמי:

* אין לקרוא את הגליון בשעת התפילה ובקריאת התורה

* הגליון אסור בטלטול במקום שאין עירוב

ענין פארשעה

מאת הגאון הרב אלעזר רז שליט"א
ראש ישיבת פלא יועץ

ואפילו בהסתרה

רבנו שלום שרעבי - הרש"ש הקדוש היה ראש חסידי בית אל בעיר העתיקה בירושלים, והיה מחולל אותות ומופתים, והציל את ישראל מידי הפראים הערביים, וכל איש מצוק היה ניגש אליו ומספר לו צערו והרב היה מברכו ומעטיר לו ומעודדו. כדרכן של חכמי ישראל אוהבי עם האל. והנה היה באותו זמן שואב מים שהיה מצבו קשה, והיה עני ודל ולרש אין כל ומלאכתו קשה ושכרו מועט, החליט לבא אל הרש"ש ולבקש ממנו שיצילהו מקשייו, ושאין לו כח סבל יותר וכו'... והנה כאשר בא לבית מדרשו ראה את פני הרב כמלאך ה', ומוסר לו שיעורו, לכך המתין לו עד שיסיים, ובינתיים ישב לו בפיו ומיחל לדבר עם הרב, והנה האיש נרדם על מושבו, והנה חלום, וראה איך שנפטר מן העולם והעלוהו לדוכן המשפט, והחלו מביאים העוונות והמצוות, ומניחים על כפות המאזניים, מימין את המצוות, ומשמאל את העוונות, והכרוז יוצא יש עוד זכות, יבוא, יש עוד עוון, יבוא, עד אשר תמו והנה משקל העוונות הכביד... והוא בצר ובצער, ופתאום מכריז המכריז: "להוליכו לגיהנם עד אשר ישולם עונו". והוא החל צועק: "אבל סבלתי יסורים כל חיי, ושימו היסורים, שימו על המאזניים לזכותי" וכו', ובתוך צעקותיו, נתעורר משנתו, ואז הבין פשר החלום! (אשר כנראה פעל הרש"ש, להשיב לו תשובתו).

'לעולם יהא אדם'

מקור התחינה

'לעולם יהא אדם ירא שמים' וכו' - ברייתא היא בתנא דבי אליהו (רבה, סוף פרשה יט). ונהגו לאומרה בכל יום על פי הציווי הנזכר בתחילת לשון הברייתא 'וישכים ויאמר'. ומנהג זה נזכר בגאונים ובראשונים, וגם מרן הביאו בבית יוסף (סימן מו).

טעם אמירת 'לעולם יהא אדם'

אמירת תפילה זו נתקנה כדי להקדים לתפילתו שלא על צדקותיו ויושר מעשהו הוא מפיל תחינתו לפניו, אלא על אלהותו, למענו יתברך יעשה ולא למעננו, כענין שאמר דניאל ע"ה (ט, ט) 'אדני שמעה וכו' למענך אלהי, והוא כענין שאמר משה רבינו ע"ה 'ואתחנן אל ה', שלא התפלל מצד מעשיו הטובים, אלא מתנת חינוך, כי חנוך ורחום הוא, ובהקדמה הזאת אין מקום למקטרג על תפילתו שלא תעשה, שאין תפילתו אלא על חסד השם יתברך, שדרכו להתחסד עם בריותיו, בין ראויים בין שאינם ראויים, כמו שנאמר 'וחונתי את אשר אחון' אף על פי שאינו כדאי.

המדור להצלחת אורית בת חנה תחי' לזיווג הגון

הכנה לשבת

מתוך הספר 'לעשות את השבת'

הכנת הנפש לשבת

מעלת יום ששי

ביום הששי עיקר ההכנה הרוחנית והגשמית לקראת יום שבת קודש, על דרך הכתוב 'והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו'. והוא מוכן ומזומן לזה יותר משאר ימים. וגם מי שלא שת לבו להכין את עצמו בהכנה הראויה לשבת בכל ימי השבוע, בבוא היום יום ששי יתגבר להכין את עצמו לקראת שבת הקדושה, ועל ידי זה יזכה להשגות נפלאות. וגדול כח היום הזה לתקן את כל מה שפגם בעבודת הקודש של ימי החול.

תפילות יום ששי בכוונה יתירה

ישתדל להתפלל את תפילות יום הששי בכוונה והתעוררות יתירה, שיש כח בתפילות יום הששי להעלות עמהם את התפלות שהתפלל בימי השבוע שלא היו בכוונה כראוי.

בתפילת שמונה עשרה יוסיף בברכת 'תקע בשופר' בקשה על ניצוצות הקדושה שנתפזרו על ידו שישבו לשרשם שבקדושה טהורים ומתוקנים.

המדור להצלחת דוד בן סימיו הי"ו ובני ביתו הי"ו

דבר תורה לשלחן השבת

סעודה ראשונה

וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר וידע ה' את אשר לו (טז, ה)

שאל רבינו חיים בן עטר זיע"א - ה"אור החיים" הקדוש: מדוע דחה משה רבינו את קורח ועדתו אל יום המחר? אדרבה, אם משה רבינו בטוח בצדקותו, שיפעל ויוכיח זאת כבר היום! ולמה אמר להם שרק מחר בבוקר יוכיח ה' מי הוא הצודק, והרי דבר זה עלול להתפרש כהתחמקות מצידו של משה רבינו?

ותירץ: "נתכוון בזה משה איש האלוקים לתת להם את זמן הלילה להתבונן במעשיהם, אולי יכירו כי לא טוב הם עושים, ויחזרו בתשובה!" - משה רבינו אינו מתחמק, חלילה, אלא אדרבה הוא מנסה לבוא לקראתם, לתת להם זמן לחשוב, להתבונן, לעשות חשבון נפש, ובלבד שלא יפעלו מתוך פזיזות וחוסר מחשבה. וידוע מאמר הבריות: "מה שלא עושה השכל - יעשה הזמן!" כי לפעמים האדם רץ קדימה בפזיזות ובחוסר מחשבה, והוא נאחז בדמיונות שווא שהצדק עימו, אך לבסוף המציאות תטפח על פניו... ואז יגלה כי הוא חי בטעות! ועל כן דחה משה רבינו את קורח ליום המחר, בתקווה שקורח וחבריו יתבוננו במעשיהם ויבינו שהם טועים, ואולי ישובו מדרכם הרעה.

ומעשה בצדיק אחד שביקש מהחייט שיתפור לו מעיל קטן ממידותיו. והיה הצדיק קורא לו בשם "מעיל הכעס", והסביר שבכל פעם שהיצר הרע מנסה להכניס כעס בליבו, היה מחליט בנפשו שלא יכעס עד אשר ילבש את "מעיל הכעס". ומכיון שמעיל זה קטן היה, על כן לקח לו זמן עד שלבשו, וממילא בינתיים היה הכעס מתפוגג והולך לו...

סעודה שניה

בילקוט שמעוני שאלו: וקרח שפיקח היה ומטועני ארון היה, מה ראה לשטות זו? - ראה שמואל הרמתי יוצא ממנו שהיה פרנס על ישראל אחד עשר שנה דכתיב: "והוא שפט את ישראל אחד עשר שנה"...

ונשאלת השאלה: מה השטות שהייתה בו? הוא זיהה פוטנציאל בצאצאים שלו ורצה שזה יבוא לידי מימוש - מה שטות בזה?! ובפרט שזו לא הייתה המצאה של קורח - אלא הוא ראה זאת ברוח הקודש!

התשובה תובן על פי משל לאדם שאמר למשרתו "קח את המאה אלף דולר שלי, ותפקיד לי אותם בבנק..."

הולך המשרת בדרך לבנק ורואה הזדמנות עסקית שלא תחזור על עצמה. הוצע למכירה מכולה מלאה בצעצועים יוקרתיים, ברבע משווים האמיתי. אומר המשרת לעצמו: "רגע, הנה יש כאן מישהו מוכר קונטיינר עם צעצועים, אם אני יקנה את הסחורה במאה אלף דולר, ואני ימכור את זה לאנשים בבודדים... הרווח שלי על זה \$5,000!... הבעל הבית יהיה מאושר!". אמר ועשה! הוא קנה את המכולה ובתוך דקות צבאו אנשים עליו והוא החל מוכר את הצעצועים לעוברים ושבים.

הבנק נסגר, האדון שלו מחכה... שעה... שעתים... שלוש... ומשהוא רואה שהבחור לא מגיע והכסף לא הופקד, שלח אנשים לחפש אותו. לפתע הם מוצאים אותו ברחוב, מוכר צעצועים... בעל הבית הגיע למקום ושואל אותו: "תגיד לי, מה אתה עושה פה?!"

כשחיוך על פניו הוא מסביר לבעל הבית איזה תועלת הוא מביא לו: "במקום ללכת לבנק, ראיתי שמוכרים קונטיינר עם צעצועים... קניתי אותו במאה אלף דולר שנתת לי... עוד שעה אני מביא לך רווח של עוד \$15,000!". בעל הבית רתח מזעם: "מי ביקש זאת מידך?! שלחתי אותך לבנק להפקיד את הכסף! הייתי יכול לקנות מניה אחת, שעלתה היום בארבעים אחוז! מי ביקש ממך לעשות דברים שלא ביקשתי?!"

והנמשל ברור, קורח אמנם נתכוין לשם שמים... הוא רצה להיות ממקריבי הקטורת ושבניו אחריו ימשיכו את דרכו - אך הוא מבקש להקריב אש זרה אשר לא ציווה ה'... זו שטות גדולה!!! כי האדם צריך לעשות מה שמוטל עליו, בלי לעשות חשבונות. (דבר תורה)

סעודה שלישית

בקר וידע ה' את-אשר-לו ואת הקדוש והקריב אליו (טז, ה)

רמז יש כאן כי האדם מוכיח מה חשוב לו על ידי הבוקר, שאם משכים לכבוד השם יתברך, והולך לתפילה בזמנה, ופותח את היום בעבודת השם, אות הוא כי זה הדבר אשר חשוב לו, ובאותה מדה הקדוש ברוך הוא אוהב אותו ומצליח אותו בדרכיו, וכמו שאמרו בברכות (דף יד.): כל המתפלל ואחר כך יוצא לדרך - הקדוש ברוך הוא עושה לו חפציו. ורמזו הדבר בפסוק 'בוקר' - על ידי הבוקר, יודיע ה' יתברך מי שייך לו ומי קדוש לו. (שמעתי מידידי היקר ר' דוד נחמני הי"ו) וכבר דרשו על הפסוק 'כל חלב לה' - לתת לה' את החלק המובחר. לכן כאשר משכים האדם יקדים בראש ובראשונה להתפלל ואחר כך יפנה לעסקיו, ומאת ה' תבוא לו ההצלחה.

המדור להצלחת ולרפואת חנה בת שפרה תחי' ובני ביתה

רגל תחת רגל

סיפור לשלחן השבת

כְּאִשֶׁר הָיָה מֶרְן הַגָּאוֹן רַבְנֵנוּ עוֹבְדֵיהָ יוֹסֵף זִיע"א יֵלֵךְ קֶטָן. הָיוּ תְּקוּפוֹת בְּהֵן סָבְלוּ הוּא וּבְנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ מְעַנֵּי וּמְחֻסָּרִים. בְּתַקּוּפוֹת אֵלוּ, הָיוּ יִשְׁנִים לֹא פְעַם בְּנֵי הַמִּשְׁפָּחָה כְּשֶׁבִטְנָם מְקַרְקֶרֶת מִרְעֵב. וּלְעֵתִים הַתְּהַלְכוּ גַם בְּבִגְדִים יִשְׁנִים וּבְנִעְלִים קְרוּעוֹת.

קֶשֶׁה יוֹתֵר הָיָה מְצַבוּ שֶׁל עוֹבְדֵיהָ הַקֶּטָן. בְּעוֹד אַחֲיוּ וְאַחֲיוֹתָיו נִהְנוּ מִדֵּי פְעַם מִדְּמֵי כִּיס, הָיָה עוֹבְדֵיהָ הַקֶּטָן שׁוֹמֵר בְּתוֹךְ פַּחֲתֵי קִטְנָה אֶת הַפְּרוּטוֹת שֶׁקִּבֵּל, כְּשֶׁחֲלוֹם מְתוֹךְ מִמְּלֵא אֶת מוֹחוֹ, לְהַדְפִּיס בְּכֶסֶף שִׁיִּצְטַבֵּר בְּקֶפֶה אֶת מַחְבֶּרֶת חֲדוּשָׁיו...

עֲשָׂרוֹת שָׁנִים עָבְרוּ וְחָלְפוּ, מֶרְן קָיָם אֶת הַתּוֹרָה מְעַנֵּי וּמְדַחֵק, וּלְיָמִים זָכָה גַם לְקִיָּמָה מְעֻשֶׁר. בְּיוֹם מִן הַיָּמִים, כְּאִשֶׁר מֶרְן הָיָה בְּשִׂיא תַּפְאָרְתּוֹ וּגְדֻלָּתוֹ, הִגִּיעַ אֶל בֵּיתוֹ אָדָם מְבַגֵּר וּבִקֵּשׁ לְהַתְקַבֵּל אֶצֶל הָרֵב.

הַכֵּנֵס הָאִישׁ אֶל חֲדָרוֹ שֶׁל מֶרְן, וְסִפֵּר בְּדַמְעוֹת: "רַבְנֵנוּ! אֲנִי סוֹבֵל מִכְּאָבֵי רַגְלַיִם נוֹרָאִים! עֲבַרְתִּי טְפוּלִים אֶצֶל טוֹבֵי הַרוֹפְאִים וְהַמְּמַחִים, אוֹלָם הַכְּאָבִים לֹא נִעְלְמוּ. וְלֹא זֹאת בְּלִבְד, אֲלָא שֶׁהֵם אֶף הִתְחַזְּקוּ. רַבְנֵנוּ! הַכְּאָבִים הִלְלוּ מְלוּיִם אוֹתִי כְּבֵר בְּמִשְׁפַּחַת שְׁנִיִּים. אֲנִי יָכוֹל עוֹד. אָנָּה, רַבִּי, בְּרַכְנִי!"

עוֹיֵת שֶׁל כְּאָב חָלְפָה עַל פְּנֵיו שֶׁל מֶרְן, וְהוּא אָמַר: "לְדַעְתִּי, הַכְּאָבִים הִלְלוּ בְּאוֹ עֲלֵיךָ כְּעִנְשׁ, עַל שֶׁפָּגַעְתָּ בְּאָדָם כְּלִשְׁהוּ וְזִלְזַלְתָּ בְּכָבוֹדוֹ..." הָאִישׁ נִסָּה לְהַזְכֵּר, בְּמִשְׁפַּחַת דְּקוֹת אֲרֻכוֹת סָקַר בְּמַחוֹ אֶת יַחְסוֹ בְּמַהֲלָךְ הַשְּׁנִיִּים עִם כָּל מַכְרִיו, וּלְבַסּוֹף נִעְנָה וְאָמַר: "לֹא, רַבִּי. אֲיֵנִי זֹכֵר שֶׁפָּגַעְתִּי בְּמִישֶׁהוּ. אֲנִי אָדָם נוֹחַ, בְּדֶרֶךְ כָּלָל."

"בְּכָל זֹאת, נִסָּה נָא לְהַזְכֵּר..." דָּחַק בוֹ מֶרְן.

הָאִישׁ שָׁקַע בְּשִׁתְיָקָה, וּלְפַתַּע הִתְנַעַר. "נִזְכַּרְתִּי בְּדַבְרֵי מָה. בְּהִיזְתִּי יֵלֵךְ, הָיָה בְּכַתְתַּנְגוֹ יֵלֵךְ, שֶׁהִתְהַלַּךְ כְּשֶׁנִּעְלָיו קְרוּעוֹת. אֲנִי נִזְכָּר, אֲנִי הִיִּיתִי בֵּין הַיְלָדִים שֶׁלְעָגוּ לוֹ, בְּאִפְן קְבוּע..."

"אִם כֵּן, חֲפֵשׂ אֶת הַיְלָד הַהוּא וּבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ מַחִילָה!" אָמַר מֶרְן.

"אָבֵל, כִּיצַד אֲמַצָּא אוֹתוֹ?" קוֹנֵן הָאִישׁ, "הֲלֹא אֲיֵנִי זֹכֵר מֵאוֹמְתָה, מְלַבֵּד הַעֲבֹדָה שֶׁשָּׂמוּ הָיָה 'יוֹסֵף'..."

וְאָז הִנְחִיתִי מֶרְן אֶת הַפְּצָצָה. "אֲנִי הוּא אוֹתוֹ יוֹסֵף!" קָרָא, וְאֲנִי מוֹחֵל לָךְ מַחִילָה גְמוּרָה..."

דְּמָמָה הַשְׁתַּדְּרָה, וְלֹא אַחֲרֶיהָ הַשְׁתַּרְעֵה הָאִישׁ לְדַגְלֵי מֶרְן וּבִקֵּשׁ אֶת מַחִילָתוֹ. מֶרְן, כְּמוֹבֵן, שָׁב וְהוֹדִיעַו כִּי הוּא מוֹחֵל לוֹ, וְלֹא אַחַר מִכֵּן הִעֲנִיק לוֹ אֶת בְּרַכְתּוֹ.

וְאָכֵן, כְּעֵבֶד תְּקוּפָה קִצְרָה חָלְפוּ כְּאָבֵי הַרְגָלִים לְבָלֵי שׁוֹב... (המאור הגדול)